

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 00229 - 0 / 2024
Erkezett:	2024 JAN 25
Erkezés módja	
☐ POSTÁN	☒ @ EGYÉB:
Példány:	Alkotmánybíróság

Az irat a...
készítette...

SZEGEDI TÖRVÉNYSZÉK	
Érk.	2024-01-16
Példány:	1
Ügyiratszám:	101.K.701.768/2020/32

a közigazgatási perben eljáró Szegedi Törvényszék útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] volt I. rendű felperes, mint indítványozó – mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, Hegedűs & Hegedűs Ügyvédi Iroda ([redacted])

[redacted] eljáró ügyvéd: Dr. Hegedűs Péter, nyilvántartó kamara: [redacted]

[redacted] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. §. alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

1. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 101.K.701.768/2020/32. számú ítéletét hatályában fenntartó Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletének Alaptörvény-ellenességét és azt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 43. §. alapján semmisítse meg.

2. Kérem a T. Alkotmánybíróságot – hivatkozva az Abt. 61. § (1) bekezdés b) pontjára – az alkotmányjogi panasszal támadott, Kúria Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletének végrehajtását szíveskedjen jelen alkotmányjogi panasz elbírálásig felfüggeszteni.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

- A Szegedi Törvényszék az indítványozó, mint I. r. felperes és jelen alkotmányjogi panasz eljárásban indítványozóként nem szereplő II. r. felperes [redacted] által ingatlanárverési ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita tárgyában benyújtott keresetet a 101.K.701.768/2020/32. számú ítéletével elutasította. A keresetlevélben felperesek kérték a Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal Agrárügyi és Környezetvédelmi Főosztály Földművelésügyi Osztály által 2020. október 20. napján CS-02/H01/0149-9/2020. számon meghozott ingatlanárverési jegyzőkönyv, valamint az abban foglalt 1. számú határozat és 2. számú határozat megsemmisítését a Kp. 38. § 1a), valamint Kp. 92. § -a alapján. A keresetlevélben vitatott közigazgatási tevékenységként a felperesek az árverési jegyzőkönyv alapjául szolgáló árverés jogszabálysértő lefolytatását, valamint az árverési jegyzőkönyv és az abban foglalt határozatok meghozatalát jelölték meg. Felperesek keresetlevélben jogi érvelésként arra hivatkoztak, hogy a szántó művelési ágba tartozó,

2024 JAN 16

elárverezésre került ingatlan árverésére a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földek végrehajtási, felszámolási vagy önkormányzati adósságrendezési eljárás keretében árverés útján történő értékesítésének szabályairól szóló 194/2014(VII.31.) Kormányrendelet szabályai az irányadóak. A Kormányrendelet 14. § (1) bekezdése alapján, ha az adós a tartozását megfizette, vagy más egyéb okból nem állnak fenn a föld árverésének feltételei, a megkereső (bíróági végrehajtó) köteles ennek tényéről haladéktalanul, rövid úton értesíteni a mezőgazdasági igazgatási szervet.

Részletesen előadták, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló tartozás teljes egészében megfizetésre került, amelyet határidőben bejelentettek az eljáró végrehajtó felé, és kérték a végrehajtási eljárás megszüntetését is.

Az indítványozó felperes az árverést lebonyolító Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal által megküldött ingatlan árverési jegyzőkönyv kézhezvételével szerzett tudomást arról, hogy a fenti bejelentés és végrehajtási eljárás megszüntetése iránti kérelem ellenére a Kormányhivatal az árverést lefolytatta és az ingatlant elárverezte.

Az indítványozó I. rendű felperes és jelen alkotmányjogi panaszeljáráásban indítványozóként nem szereplő II. rendű felperes a törvényes határidőn belül az árverési jegyzőkönyvben foglalt jogorvoslati felhívásnak megfelelően a döntés közlésétől számított 30 napon belül nyújtotta be kereseti kérelmét, mint jogorvoslati kérelmet a Szegedi Törvényszék felé.

A Szegedi Törvényszék a keresetet arra hivatkozással utasította el, hogy a Kormányrendelet 14. § (2) bekezdése, illetve egyéb rendelkezése sem tartalmaz arra vonatkozóan rendelkezést, hogy mi a következménye annak, amikor a végrehajtó számára előírt bejelentést nem, vagy késedelmesen teszi meg, és ez alapján az árverés mégis megtartásra kerül. A Szegedi Törvényszék megállapította továbbá, hogy az árverés lefolytatása a végrehajtó bejelentésének hiányában jogszerű volt, és a perben a végrehajtó (I. r. érdekelt) mulasztásának és az V. r. érdekelt esetleges mulasztásának nincs jelentősége. Ebből fakadóan az árverési jegyzőkönyv és az abban foglalt határozatok nem jogszabálysértőek.

- A Szegedi Törvényszék ítéletével szemben a törvényes határidőn belül mindkét felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, arra hivatkozással, hogy a jogerős ítélet sérti a Kormányrendelet 14. § (1) és (2) bekezdéseit, a Vht. 39. § (1) bekezdését, és hivatkoztak arra is, hogy a döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk 7. bekezdésében biztosított jogorvoslati jogot is. A felülvizsgálati kérelemben részletesen indokolták felperesek, hogy a végrehajtó jogszabályi kötelezettségének elmulasztása kihatott az árverési jegyzőkönyvben foglalt határozatok érdemére, hisz ezen határozatokat a hatóság (alperes) meg sem hozhatta volna, ha a végrehajtó teljesíti jogszabályi kötelezettségét.

A felülvizsgálati kérelem kitér a jogorvoslati jog sérelmére is, ugyanis a felperesek már csak az eredményes árverés befejezését követően szereztek tudomást arról, hogy az eljáró végrehajtó nem tett eleget bejelentési kötelezettségének, és ebből fakadóan kizárólag az árverési jegyzőkönyvvel szembeni kereseti kérelem benyújtása volt az egyetlen jogorvoslati lehetőség, ezért került sor a per megindítására is.

A Kúria a jogorvoslati jog esetleges sérelmét észlelte előzetes döntéshozatali indítványt nyújtott be a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsához, amely szerv meghozta a 3/2023. számú jogegységi határozatát, amely megállapította, hogy a Mezőgazdasági Igazgatási Szerv földárverési eljárása nem tartozik a Vht. hatálya alá, ezért eljárásával szemben a Vht. szerinti jogorvoslat általában nem vehető figyelembe. Ha a végrehajtó elmulasztja értesíteni a föld árverezése érdekében általa megkeresett Mezőgazdasági Igazgatási Szervet arról, hogy nem állnak fenn az árverés feltételei, akkor az arra jogosult végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtó jogsértő intézkedése vagy mulasztása ellen.

Fenti jogegységi határozatra hivatkozással a Kúria Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletével hatályában fenntartotta a Szegedi Törvényszék jogerős ítéletét, ugyanis arra az álláspontra

jutott, hogy jelen ügyben is kizárólag végrehajtási kifogás keretében lett volna vitatható a végrehajtó mulasztása, és a közigazgatási perben kizárólag a mezőgazdasági igazgatási szerv árverési eljárása vitatható. Megállapította a Kúria, hogy a felperesek, így az I. r. felperes sem élt végrehajtási kifogással, hanem árverési jegyzőkönyvben foglalt határozatokkal szemben nyújtott be keresetet, amelyben kizárólag a végrehajtó mulasztását vitatta, és csupán erre hivatkozással kérte a mezőgazdasági szerv határozatának megsemmisítését. A Kúria arra is hivatkozik döntésében, hogy ahhoz, hogy a végrehajtási kifogás alapján megállapított végrehajtó jogsértő mulasztásának következményeit le lehessen vonni a közigazgatási perben, a végrehajtást foganatosító bíróság végrehajtói jogsértést megállapító határozata szükséges. Ahhoz, hogy az árverési jegyzőkönyvben foglalt határozatok jogszerűtlenségét a végrehajtó mulasztására tekintettel meg lehessen állapítani és azokat meg lehessen semmisíteni, a végrehajtó jogsértő mulasztását megállapító végrehajtás foganatosító bírósági határozat szükséges. Ennek megléte nélkül az árverési jegyzőkönyvben foglalt határozat jogszerűtlensége – kizárólag a végrehajtó mulasztása miatt – nem állapítható meg.

A Kúria a jogorvoslati jog megsértésével összefüggésben arra az álláspontra helyezkedett a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának 3/2023. számú jogegységi határozata alapján, hogy nem került megsértésre, tekintettel arra, hogy a végrehajtó mulasztásával szemben végrehajtási kifogás benyújtására van lehetőség, amennyiben pedig a végrehajtást foganatosító bíróság a végrehajtási kifogás alapján megállapította a végrehajtó jogsértő mulasztását, annak jogkövetkezményei az árverési határozatokkal szemben kezdeményezett közigazgatási perben vonható le.

- A Kúria felülvizsgálati eljárás keretében meghozott, fentiekben ismertetett ítéletét, a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 3/2023. számú jogegységi határozata (Jpe.IV.60.028/2022/11.) alapján hozta meg.

Az előzetes döntéshozatali indítvány azt tartalmazta, hogy az ügyben felmerült elvi jelentőségű jogkérdés az, hogy a föld árverési eljárás során a mezőgazdasági igazgatási szerv hatósági vagy végrehajtói hatáskörben jár el, és hogy a határozata ellen milyen jogorvoslat vehető igénybe. Ha ugyanis a mezőgazdasági igazgatási szerv végrehajtói minőségben vesz részt a földárverési eljárásban, akkor a Vht-ban biztosított jogorvoslat áll rendelkezésre, és végső soron polgári peres eljárásban kell határozni az ügyben. Ha viszont a mezőgazdasági igazgatási szerv közigazgatási hatósági hatáskörben jár el, akkor az általa foganatosított intézkedések jogszerűségét közigazgatási perben kell felülvizsgálni. Ezen elvi jellegű jogkérdésből vezethető le az indítványozó álláspontja szerint, hogy a végrehajtó mulasztása miatt az árverés – az ellene benyújtott jogorvoslat folytán – megsemmisíthető-e.

A Jogegységi Panasz Tanács döntésében kimondta, hogy sem a földforgalmi törvény, **sem a 194/2014. Korm.r. nem határozza meg a mezőgazdasági igazgatási szerv által lefolytatott árverési eljárás jellegét, típusát.** Míg a 191/2014. Kormányrendelet 12. § (2) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv a földszerzés jóváhagyása iránti eljárásban hatósági hatáskört gyakorol, addig az 1. § (1) bekezdése hatásköréről nem, csupán végrehajtási feladatköréről rendelkezik. A 13. § (1) bekezdés **a) pontja az árverési jegyzőkönyvben foglalt döntés elleni jogorvoslatról, illetve döntés-felülvizsgálatról szól ugyan, de sem a döntés fajtáját, sem a jogorvoslat vagy döntésfelülvizsgálat mibenlétét, eljárási rendjét nem definiálja.**

A Jogegységi Panasz Tanács azt is rögzíti határozatában, hogy az ingatlan árverés alapvetően végrehajtói hatáskörbe tartozik, szabályait a Vht. határozza meg, azonban **a jogalkotó a föld árverést kivette a végrehajtói eljárások köréből, és annak ellenére helyezte át ezt a mezőgazdasági igazgatási szerv hatáskörébe, hogy a föld árverés az ingatlan árverés részeseleményét képezi.** A mezőgazdasági igazgatási szerv a föld árverés nem a Vht. szabályai, hanem a 191/2014. Kormányrendelet szabályai szerint folytatja le.

A Jogegységi Panasz Tanács álláspontja szerint nem az a fő kérdés ezen jogkérdés kapcsán, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv földárverési eljárása végrehajtási jellegű-e vagy hatósági, hanem az, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv földárverési eljárása során hozott jegyzőkönyvben foglalt határozata olyan végrehajtói intézkedés-e, amely ellen végrehajtási kifogással lehet élni, vagy pedig olyan közigazgatási jogvita tárgyát képező közigazgatási cselekménynek minősül, amely közigazgatási perben támadható. A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa fenti kérdésre adott válasza az, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv nem minősül végrehajtónak, és eljárása nem tartozik a Vht. hatálya alá, ezért eljárásával szemben a Vht. szembeni jogorvoslatok, köztük a végrehajtási kifogás nem vehető igénybe. A végrehajtó jogsértő intézkedése vagy mulasztása azonban nem maradható jogorvoslat nélkül, és amennyiben a végrehajtó elmulasztja értesíteni a föld árverése érdekében általa megkeresett mezőgazdasági igazgatási szervet arról, hogy nem állnak fenn az árverés feltételei, akkor az arra jogosult a Vht. 217. § (1) bekezdése szerint végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtó jogsértő intézkedése vagy mulasztása ellen.

Mindezek alapján megállapításra került az is, hogy arra tekintettel, hogy a Vht. 217. § (1) bekezdése alapján a végrehajtó intézkedésével szemben végrehajtói kifogásnak van helye, a mezőgazdasági igazgatási szerv döntése ellen indított közigazgatási perben a végrehajtó intézkedésének vagy mulasztásának jogszerűsége nem vitatható. Közigazgatási perben kizárólag a mezőgazdasági igazgatási szerv eljárásának jogszerűsége vizsgálható, a végrehajtó intézkedésének elmulasztása közvetlenül nem eredményezi a mezőgazdasági igazgatási szerv jogsértő eljárását. A közigazgatási perben kell levonni annak jogi következményeit, ha a végrehajtást foganatosító bíróság a végrehajtási kifogás alapján megállapította a végrehajtó jogsértő mulasztását. A polgári nemperes eljárás eredményére tekintettel juthat arra a közigazgatási bíróság, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv eljárása, döntése jogszabálysértő volt.

- A Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal fentiekben ismertetett ingatlan árverési jegyzőkönyve alapján a Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal 595020-2/2021. ügyiratszámú határozatával jóváhagyta [redacted] árverési vevő tulajdonszerzését [redacted] adós tulajdonát képező K [redacted] rsz-ú ingatlan vonatkozásában. A jóváhagyó határozat részletesen tartalmazza az ide vonatkozó földforgalmi törvény jogszabályi rendelkezéseit, és azt is, hogy az ingatlan árverésen első vételi ajánlatot tevő [redacted] hozta létre és hagyta jóvá a tulajdonszerzést.

A határozat jogorvoslati felhívást is tartalmaz oly módon, hogy az Ákr. 116. §-a alapján a határozat ellen fellebbezésnek nincs helye, azonban a 114. § (1) bekezdése alapján az ügyfél a határozat ellen közigazgatási pert indíthat.

Ezen határozattal szemben is jogorvoslattal élt indítványozó felperes. A kereset benyújtása alapján ezen közigazgatási per még folyamatban van a Szegedi Törvényszék előtt, 101.K.701.457/2023. ügyszám alatt.

- A tényállás körében szükséges rögzíteni, hogy az indítványozó I. rendű felperes, a részére kézbesített, végrehajtás alá vont földingatlan elárverezésére vonatkozó mindkét hatósági döntéssel szemben a törvényben rögzített határidőn belül jogorvoslattal élt, az adott határozatokban (árverési jegyzőkönyvben és jóváhagyó határozatban) biztosított határidőn belül.

Megállapítható mindkét megtámadott határozatból, így a jelen eljárás tárgyát képező árverési jegyzőkönyvből is, hogy arra vonatkozóan nem tartalmaznak adatot, információt, hogy az árverés megtartására miért kerülhetett sor, mint ahogy arról sincs rendelkezés sem az árverési jegyzőkönyvben, sem a határozatban, hogy kinek a hibájából nem került a végrehajtás

megszüntetésre, illetve arra sincs utalás egyik határozatban sem, hogy a végrehajtó jogsértő mulasztása az oka az árverés megtartásának.

- A tényállás körében szükséges rögzíteni, hogy az árverési jegyzőkönyv alapján megindult közigazgatási per anyagából megállapítható, hogy az árverési jegyzőkönyv kézhezvételét követően derült ki indítványozó felperes számára, hogy a végrehajtó nem tett eleget a Kormányrendeletben foglalt jogszabályi kötelezettségének, és nem tájékoztatta az árverés lebonyolítására jogosult mezőgazdasági igazgatási szervet arról, hogy a teljes tartozás megfizetésre került és a végrehajtást kérő kérte a végrehajtási eljárás megszüntetését.

Az indítványozó I. rendű felperes és a II. r. felperes jogorvoslati kérelme az árverési jegyzőkönyvvel szemben kizárólag a végrehajtó mulasztásán alapul, amelyet mind a Szegedi Törvényszék jogerős ítélete, mind a Kúria felülvizsgálati ítélete tartalmaz.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó, mint I. r. felperes valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

- A Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal CS-02/H01/0149-9/2020. ügyiratszámú ingatlan árverési jegyzőkönyvével szemben a határozatban megjelölt, törvényen alapuló jogorvoslattal élt és keresetet nyújtott be a Szegedi Törvényszék felé.

- A Szegedi Törvényszék 101.K.701.768/2020/32. számú ítéletével a keresetet elutasította, amely jogerős ítélettel szemben az indítványozó felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, amely alapján a Kúria Kfv.II.37.250/2023/3. szám alatt meghozta a jelen alkotmányjogi panasszal támadott felülvizsgálati ítéletét, amely a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Fentiek alapján megállapítható, hogy az indítványozó felperes a rendes és rendkívüli jogorvoslati lehetőséget is kimerítette.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletét a felperesek bírósági perben meghatalmazott jogi képviselője a [REDACTED] ügyvéd 2023. november 21. napján vette át elektronikus formában, az eljáró ügyvéd ügyfélkapuján keresztül. Az alkotmányjogi panaszt ezen időponthoz képest a rendelkezésre álló 60 napos határidőn belül kerül benyújtásra. (Abtv.30.§. (1) bekezdés)

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítvánnyal érintett peres eljárásokban az indítványozó I. rendű felperesként járt el, rá nézve hátrányos ítélet született, érintettsége ezen alapul, ezért az érintettség külön bizonyítást nem igényel.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjog sérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés
(Abtv. 29. §)

Álláspontom szerint jelen esetben az Abtv. 29. §-ának mindkét vagylagos feltétele fennáll az alábbiak szerint:

Amennyiben a Kúria a Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletével nem sérti meg az indítványozó felperes Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján biztosított, tisztességes eljárás jogát, és XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát, úgy ez a Kúria döntését érdemben befolyásolta volna.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

2.a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítványunkban támadott Kúria ítélete az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértették meg.

I. Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság, tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidő belül bírálja el.”

II. Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy a jogos érdekét sérti.”

2. b) A megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenességének alkotmányjogi panasz) részletes indokolása

2.b.1. Álláspontom szerint a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében tévesen, az Alaptörvénnyel ellentétesen alkalmazta a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa által meghozott 3/2023. jogegységi határozatban foglaltakat, ezért elsődlegesen az alábbi indokok alapján kérem a Kúria ítéletének megsemmisítését:

A Kúria Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletével kizárta I. rendű felperes jogorvoslati jogát a konkrét ügyben a végrehajtó jogsértő mulasztásával szemben az alábbiak szerint:

A Jogegységi Panasz Tanács határozata ugyanis nem zárta ki, és nem is korlátozta a jogosult jogorvoslathoz való jogát abban az esetben, ha a föld árverésére azért került sor jogellenesen, mert a végrehajtó nem tett eleget a 191/2014. Kormányrendeletben foglalt kötelezettségének. A Jogegységi Panasz Tanácsa részletesen leírja, hogy ebben az esetben a végrehajtóval szemben a Vht. 217. § (1) bekezdése szerinti végrehajtási kifogás, mint jogorvoslat keretében kell az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak eljárni, és a jogorvoslatot elbírálni. A polgári nemperes eljárás eredményére tekintettel pedig ha és amennyiben megállapításra kerül a végrehajtó mulasztása, a közigazgatási bíróság megállapíthatja azt, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv eljárása, döntése törvényt sértő volt, és megsemmisítheti az árverési jegyzőkönyvet is ezen indokokra hivatkozással.

A jogegységi határozat alapján tehát megállapítható, hogy az árverési jegyzőkönyvvel szembeni közigazgatási pert a végrehajtó jogsértő mulasztása esetén megelőzi egy nemperes eljárás a végrehajtóval szembeni végrehajtási kifogás alapján a Vht. rendelkezései szerint. Ezen jogértelmezést a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának döntése alapján annak Magyar

Közlönyben történő közzététel időpontjától kell alkalmazni, amely alapján – figyelemmel arra a tényre, hogy jelen esetben nem csupán az indítványozó felperes, hanem a felülvizsgálati bírósággént eljáró Kúria is csupán a Jogegységi Panasz Tanács határozatából szerzett tudomást arról, hogy hogyan kell értelmezni jelen esetben a jogorvoslathoz való jogot – az indítványozó felperes vonatkozásában nem a kereseti kérelem elutasításának lett volna helye. Nyilvánvaló, hogy ha ismert lett volna akár a Szegedi Törvényszék számára, akár a Kúria számára, hogy milyen jogértelmezést kell adni az egyébként meglehetősen hiányos és szűkszavú Kormányrendeletnek, úgy erről egyrészt tájékoztatták volna a keresetet benyújtó felperest, másrészt a felperes az ismert és egységes bírói gyakorlatot követve benyújtotta volna a végrehajtási kifogást a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának határozatában foglaltak szerint. Eerre utólag – immár a jogegységi határozat ismeretében - nyilvánvalóan nem kerülhet sor, hisz a jogegységi határozatban is hivatkozott Vht. 217. § (2) bekezdésében foglalt három hónapos jogvesztő határidő már letelt.

Hivatkozom a 13/2013(VI.17.) AB határozatra, amely szerint „*a kiszámítható jogalkalmazói működést a jogilag szabályozott eljárási garanciák, így az érintettek jogorvoslati jogának biztosítása is hivatott kikényszeríteni. E jog hatékony érvényesülésének egyik feltétele, hogy a jogosultjának módjában álljon az őt érintő döntés ténybeli és jogi indokait megismerni.*”

Nem férhet kétség ahhoz, hogy az által, hogy egy szabályozatlan, nem egyértelmű jogszabályi rendelkezésnek a peres eljárás közben a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa ad megfelelő értelmezést, nem adhat alapot a jogorvoslat egyoldalú korlátozására, kizárására. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság döntése azonban éppen ezt tette a Jogegységi Panasz Tanács határozatára hivatkozással.

Álláspontom szerint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának határozata alapján akkor járt volna el helyesen és az Alaptörvénynek megfelelő módon a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, ha a jogegységi határozatban is hivatkozott Vht. 217. §-ában foglalt valamennyi rendelkezést figyelembe veszi és alkalmazza. Ennek keretében annak vizsgálatára lett volna szükség, hogy az eljáró törvényszék keresetet elutasító döntése, illetve a keresettel támadott árverési jegyzőkönyv sérti-e a felperesek jogorvoslathoz való alapjogát.

Tényként állapítható meg, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv által meghozott ingatlanárverési jegyzőkönyv kizárólag egy jogorvoslati felhívást tartalmazott, mégpedig azt, hogy 30 napon belül a Szegedi Törvényszéknek címzett kereset benyújtására van lehetőség, azaz a jogorvoslatként a közigazgatási per megindítását rögzítette.

Az árverési jegyzőkönyv azonban egyáltalán nem tartalmaz rendelkezést és felhívást arra nézve, hogy a földárverést lebonyolító mezőgazdasági igazgatási szerv döntésével szembeni jogorvoslat mellett további jogorvoslati lehetősége is van az érintett feleknek a végrehajtási eljárással összefüggésben, mégpedig a Vht. rendelkezései alapján.

Tekintettel arra, hogy a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa által is leírtan a 191/2014. Kormányrendelet az árverési jegyzőkönyvben foglalt döntés elleni jogorvoslatról rendelkezik, illetve a döntés felülvizsgálatáról szól ugyan, de sem a döntés fajtáját, sem jogorvoslat vagy döntés felülvizsgálat miben létét, eljárási rendjét nem definiálja, így álláspontom szerint akkor lett volna biztosítva az Alaptörvénnyel összhangban a jogorvoslat jog a felek részére, ha az árverési jegyzőkönyvben nem csupán az egyetlen jogorvoslati lehetőségre hívja fel a figyelmet a hatóság, hanem a Vht. alapján fennálló végrehajtási kifogás benyújtására is az eljárás szerves részét képező végrehajtó tevékenységével, vagy mulasztásával szemben.

Különösen indokolt lett volna ezen eljárás, hisz az indítványozó I. rendű felperes, akinek a földjét elárverezték kizárólag ezen jegyzőkönyvből szerzett tudomást arról, hogy a végrehajtó jogsértő módon eljárva nem tájékoztatta a mezőgazdasági igazgatási szervet.

Álláspontom szerint önmagában azon tény is Alaptörvény-ellenes, hogy az árverési jegyzőkönyvben nincs jogorvoslati felhívás a végrehajtó jogsértő eljárásával, mulasztásával szemben, és ebből fakadóan Alaptörvény-ellenes az ezt nem észlelő Szegedi Törvényszék és a jogerős ítéletet hatályában fenntartó Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítélete is.

Hivatkozom a **11/2019(III.29.) AB határozatra**, amely szerint „minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis hogy a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. A jogorvoslat ténylegességének követelménye, vagyis az, hogy a jogorvoslati fórum képes legyen a jogsérelem orvosolására két elemet foglal magában: egyrészt, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevételét nem gátolják-e jogszabályi előírások, másrészt, hogy milyen jogorvoslat terjedelme, azaz teljes körűsége, illetve korlátozottsága. A hatékony bírói jogvédelem követelménye része a tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak. A jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbeli jogokról a bíróság érdemben dönthessen. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.”

Jelen esetben ezen Alaptörvényben rögzített alapjogok sérültek, így mind a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog, mind a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jog.

Fentiek alapján álláspontom szerint a jogorvoslati jog Alaptörvényben foglalt biztosítása akkor valósult volna meg, ha a Kúria hatályon kívül helyezi a törvényszék jogerős ítéletét, és a mezőgazdasági igazgatási szervet új eljárásra kötelezi, és felhívja arra, hogy határozatában és az árverési jegyzőkönyvben is biztosítsa a jogorvoslati jogot, nem csupán a mezőgazdasági szerv 191/2014. számú Kormányrendelet 13. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hanem a Vht. alapján is.

Még egyszer hangsúlyozom e körben, hogy jelen esetben egy olyan speciális végrehajtási eljárásról van szó, amelyben a jogalkotó nem csupán a végrehajtóra ró feladatot és kötelezettséget, hanem a földárverést a jogalkotó kivette a végrehajtói eljárások köréből, és annak ellenére helyezte át ezt a mezőgazdasági igazgatási szerv hatáskörébe, hogy a földárverés az ingatlanvégrehajtás részcsелеkményét képezi. (**Kúria Jogegységi Panasz Tanács 3/2023. jogegységi határozat 38. fejezet**) Ugyanezen fejezetben a Kúria azt is megállapította, hogy „mindebből azonban a mezőgazdasági igazgatási szerv eljárásának típusára, jellegére nézve egyértelmű következtetést nem lehet levonni”.

Hivatkozom a **3064/2014(III.26.) AB határozat 15. fejezetében** foglalt indokolására, amely szerint „a jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki. Tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetősége más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni.”

„Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen döntés által okozott sérelem orvoslására.”

Fenti AB határozatban foglaltakat megerősíti a **18/2017(VII.18.) AB határozat** is a Kúria Pkf.IV.24.863/2015/2. számú végzése Alaptörvény ellenességének megállapításáról, és a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 234. § (1) bekezdésével és 237. §-ával kapcsolatos alkotmányos követelmény megállapításáról.

2.b.2. Ha és amennyiben a T. Alkotmánybíróság arra az álláspontra helyezkedik, hogy a b.1. pontban foglaltak nem alapozzák meg a Kúria felülvizsgálati ítéletének Alaptörvény ellenességét a jogorvoslati jogra vonatkozó alapjog megsértése okán, úgy fenntartva azon álláspontomat, hogy a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében tévesen, az Alaptörvénnyel ellentétesen alkalmazta a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa által meghozott 3/2023. jogegységi határozatban foglaltakat, másodlagosan az alábbiakra szeretnék hivatkozni:

A Kúria 3/2023. számú jogegységi határozatának 52. fejezete tartalmazza, hogy ha a végrehajtó elmulasztja értesíteni a föld árverése érdekében általa megkeresett mezőgazdasági igazgatási szervet arról, hogy nem állnak fenn az árverés feltételei, akkor az arra jogosult a Vht. 217. § (1) bekezdése szerint végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtó jogsértő intézkedése vagy mulasztása ellen. A kifogásról a végrehajtást fogantatosító bíróság dönt polgári nemperes eljárásban.

A jogegységi határozat 61. és 62. fejezete pedig azt tartalmazza szintén a Vht. 217. § (1) bekezdése alapján, valamint a 194/2014. Kormányrendelet 14. § (1) bekezdésének értelmezése alapján, hogy a végrehajtó intézkedésének elmulasztása közvetlenül nem eredményezi a mezőgazdasági igazgatási szerv jogsértő eljárását, azonban a közigazgatási perben megállapítható az árverési jegyzőkönyv törvénysértő meghozatala, amennyiben a végrehajtási kifogás eredményeképpen a polgári nemperes eljárás keretében a bíróság megállapítja a végrehajtó jogsértését, mulasztását.

Mindebből tehát az következik, hogy a végrehajtási kifogás mindenképpen időben is megelőzi a közigazgatási pert, amelyből véleményem szerint az következik, hogy az árverési jegyzőkönyvben mindenképpen fel kellett volna hívnia a hatóságnak az érintett felek figyelmét a kétirányú jogorvoslati lehetőségre, sőt annak időbeliségére is. Nem lehet vitás ugyanis, hogy az árverési jegyzőkönyvvel szemben is jogvesztő 30 napos jogorvoslati határidő áll rendelkezésre, így az érintett és jogsérelmet szenvedő fél ilyen határozat kézhezvételekor nem tud mást tenni, mint a hatóság által biztosított határidőn belül a határozatban rögzített jogorvoslattal él. Különösen igaz ez jelen esetben, amikor a határozatból (árverési jegyzőkönyvből) egyáltalán nem lehet azt megállapítani, hogy a jogsérelem mivel függ össze, miből fakad, így az sem állapítható meg, hogy a végrehajtó mulasztására vezethető-e vissza, vagy épp ellenkezőleg a mezőgazdasági igazgatási szerv jogsértő eljárása a jogsértő határozat meghozatalának az oka.

Jelen esetben az indítványozó felperes és a II. r. felperes nem az árverési jegyzőkönyvből, hanem annak kézhezvételét követően jutott azon információhoz, hogy a határozat meghozatalára a végrehajtó jogsértő mulasztása miatt kerülhetett sor.

Ezen információ ismeretében került sor kizárólag a végrehajtó jogsértő mulasztására hivatkozással az árverési jegyzőkönyvben foglalt jogorvoslat benyújtására.

Azon körülményt, hogy a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát is képező közigazgatási per megindításul szolgáló keresetlevél kizárólag a végrehajtó jogsértő mulasztására hivatkozással nyújtottuk be, maga a Kúria ítélete is tartalmazza a támadott felülvizsgálati eljárás során meghozott ítélet indokolás 43. fejezetében.

Mindezek okán álláspontunk szerint a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának 3/2023. számú jogegységi határozata alapján akkor járt volna el az Alaptörvénnyel összhangban, a jogorvoslathoz való Alaptörvényben rögzített jog sérelme nélkül a Kúria, ha a kizárólag a végrehajtó jogsértő mulasztásán alapuló kereseti kérelmet a Kúria jogegységi határozatában irányadónak tekintett Vht. 217. §-a alapján bírálta volna el.

A kizárólag a végrehajtó mulasztása okán benyújtott jogorvoslati kérelmet (keresetlevél) tartalma alapján kellett volna elbírálnia, azaz alkalmazni kellett volna a Vht. 217. § (4) bekezdésében foglaltakat, amely szerint:

217. § (4) bekezdés: „A végrehajtó intézkedése ellen bármilyen címen előterjesztett megtámadást kifogásnak kell tekinteni. A kifogásban meg kell jelölni a kifogásolt végrehajtói intézkedést és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból és mennyiben kívánja...”

Ezen jogszabályhely alkalmazása a Kúria részéről elmaradt annak ellenére, hogy a Jogegységi Panasz Tanács határozata egyértelműen a Vht. 217. §-át rendeli alkalmazni a végrehajtó mulasztásával összefüggő jogorvoslat körében.

Az eljáró Szegedi Törvényszéknek a Vht. 217. § (4) bekezdésében foglaltak szerinti értékelést követően hivatalból észlelni kellett volna a hatáskörének hiányát, és a Vht. 217. § (3) bekezdésében foglalt utalószabály alapján a Pp. rendelkezései szerint át kellett volna tennie a benyújtott jogorvoslati kérelmet az arra hatáskörrel és illetékességgel bíró bíróság számára, azzal, hogy a tartalmát tekintve végrehajtási kifogásnak tekinthető jogorvoslati kérelmet bírálja el.

Vht. 217. § (3) bekezdés: „A kifogásra a Pp. perindításra vonatkozó rendelkezései közül az áttételre, a visszautasításra és az elutasításra, valamint a keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatások fenntartására vonatkozó rendelkezések megfelelően irányadók. A bíróság a kifogást nyomban, de legkésőbb a beérkezését követő 8 munkanapon belül megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nem kell-e azt hiánypótlásra visszaadni, nincs-e helye az áttételének vagy visszautasításának, és a szükséges intézkedéseket megteszi.”

Álláspontom szerint – összhangban a Kúria jogegységi határozatában foglaltakkal – kizárólag ebben az esetben nem csorbult volna a felperesek, így indítványozó felperes jogorvoslathoz való, Alaptörvényben foglalt joga, és ebben az esetben került volna abba a helyzetbe, hogy a benyújtott jogorvoslati kérelme alapján annak áttételét követően polgári nemperes eljárásban megállapításra kerül a végrehajtó mulasztása, amelyet ezt követően már a közigazgatási bíróság figyelembe vehetett volna az árverési jegyzőkönyv elleni közigazgatási perben.

Álláspontom szerint fentiekből megállapítható, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság egyoldalúan értelmezte a Kúria Jogegységi Tanács határozatában foglaltakat, és úgy tekintette, hogy ezen jogegységi határozat kizárólag a peres felekre ró kötelezettséget, a bíróságok számára nem.

Az Alkotmánybíróság döntései azonban ezzel ellentétesek, és amelynek igazolásául ismételten hivatkozok a 18/2017(VII.18.) AB határozatra, annak a 12. fejezetére:

„A jogorvoslathoz való alapjog érvényesülése tevékeny közreműködést követel az állam részéről. Egyrészt a jogalkotónak meg kell alkotni azokat az eljárási szabályokat, amelyek szerint ez az alapjog gyakorolható, másrészt pedig a jogalkalmazók kötelesek a szabályokat követve eljárni. A fél akkor tudja tehát gyakorolni a jogorvoslathoz való alapjogát, ha a bíróságok az alapjog érvényesítésére rendelt jogszabályi előírások szerint járnak el.”

Fentiek alapján tehát aggálytalanul állapítható meg, hogy sem a Szegedi Törvényszék, sem a felülvizsgálati bírósággént eljáró Kúria nem ezen Alaptörvényben foglalt követelmény szerint járt el, hisz a törvényszék egész egyszerűen csak elutasította a kereseti kérelmet, míg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság észelve a jogorvoslati jog esetleges sérelmét, előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett, és a Kúria Jogegységi Panasz Tabácsának határozata alapján elutasította a kereseti kérelmet, anélkül, hogy figyelembe vette volna az általam jelen alkotmányjogi panaszban leírt körülményeket, jogi érveket.

Teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy a jogorvoslat a jogegységi határozat szerint jelen jogi helyzetben kétirányú a speciális jogszabályi környezet okán, amelyből csak az egyik jogorvoslati jog volt biztosítva az indítványozó felperes számára, míg a Vht. szerinti jogorvoslati lehetőség csak a jogegységi határozat alapján került meghatározásra.

Ebben a helyzetben különösen indokolt álláspontom szerint a bíróság hatékony közreműködése és az érintett felek egyértelmű és világos tájékoztatása, felhívása a jogorvoslati lehetőségre, hisz tényként rögzíthető, hogy maga a jogszabály gyakorlatilag nem szabályozza a jogorvoslat eljárási rendjét, azaz csupán utólag, a jogértelmezés útján lehetett jogegységi határozat keretében megállapítani a helyes eljárási rendet.

Ismételten hangsúlyozom, hogy teljes mértékben elfogadom a Kúria jogegységi határozatában foglaltakat, azonban álláspontom szerint ezen határozatból a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság kifejezetten egyoldalú, és az indítványozó felperesre hátrányos, annak jogorvoslati jogát sértő módon hozott döntést.

Hangsúlyozni szeretném azt is, hogy jelen esetben nem arról van szó, hogy az indítványozó felperes önhibájából elmulasztott egy fellebbezési határidőt, és nem nyújtott be egy jogorvoslati kérelmet, amelynek jogkövetkezményeit természetesen viselnie kellene, hanem arról van szó, hogy egy hiányos jogszabályi rendelkezés alapján a bíróságok is eltérő jogértelmezést adtak a föld árveréssel összefüggő jogorvoslati lehetőségeknek, és miután a Kúria Jogegységi Tanácsa meghozta az általa helyesnek tartott jogértelmezést, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ezt tévesen alkalmazva, az indítványozó felperest kizárta a jogorvoslatot tevők köréből, és úgy ítélte meg, hogy önhibájából nem élt a jogorvoslattal, azaz jelen esetben a végrehajtási kifogással.

Ez a jogértelmezés nyilvánvalóan ellentétes az Alaptörvényben foglalt XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslat alapjogával, és ellentétes a XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljárás alapjogával is.

Ismételten hivatkozva a 18/2017(VII.18.) AB határozatra, annak 15. fejezete az alábbiakat tartalmazza:

„A fellebbezési határidő ugyanakkor biztosítékot is jelent a fél számára, egyrészt a rendelkezésre álló idő alatt megfontolhatja éle jogorvoslati jogával, s ha úgy dönt, igen, akkor a jogszabályi előírásoknak megfelelő fellebbezést elkészítheti. A határidő és egyéb törvényi feltételek megtartása másrészt garancia arra, hogy a fél fellebbezési kérelme érdemben elbírálást nyer. Ha a bíróság a törvényi feltételeknek megfelelő fellebbezést mégsem bírálja el érdemben, ezzel a fellebbező felet valójában az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjogától fosztja meg.”

Fentiek alapján tehát jelen esetre vonatkoztatva az állapítható meg, hogy az indítványozó felperes a részére megküldött és általa jogsértőnek tartott árverési jegyzőkönyvvel szemben, a törvényes határidőn belül jogorvoslattal élt, amelyben egyértelművé tette, hogy a jogorvoslati kérelme kizárólag a végrehajtó jogsértő mulasztásán alapul, amely benyújtott jogorvoslati kérelmet joggal tekintette garanciának arra nézve, hogy a bíróság azt érdemben elbírálja, illetve megteszi a szükséges eljárásjogi intézkedéseket, jelen esetben – immár a Kúria

jogegységi határozatát ismerve – a Vht. 217. § (3) és (4) bekezdésének alkalmazása mellett, végrehajtási kifogásnak minősítve a benyújtott jogorvoslati kérelmet, átteszi az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságra. Ebben az esetben lehetett volna azt mondani, hogy a bíróság az Alaptörvényben foglalt jogorvoslathoz való alapjog betartása mellett járt el, ellenkező esetben viszont az alapjog megsértéséről beszélünk.

A hivatkozott **18/2017(VII.18.) AB határozat** 26. fejezete azt is kimondja, hogy „a fellebbezésre vonatkozó törvényi követelmények vizsgálata és az alapjog gyakorolhatóságának összefonódása miatt azokban az ügyekben tartja indokoltnak az alkotmányossági célú felülvizsgálatot, ahol a bírói döntés nem ad törvényen alapuló, logikus indokot a fellebbezés elutasítására.”

Jelen esetben megállapítható ezen rendelkezés alapján is, hogy az eljáró bíróság nem adott törvényen alapuló, logikus indokot a jogorvoslati kérelem elutasítására, annak ellenére, hogy a benyújtott jogorvoslati kérelem tartalmát tekintve – a Kúria jogegységi határozata alapján – végrehajtási kifogásnak tekintendő a Vht. 217. § (4) bekezdése megfelelő értelmezése szerint.

Mindezek alapján kérem ma T. alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomnak helyt adni és a Kúria **Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletét megsemmisíteni szíveskedjék.**

3. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztése

Kérem a T. Alkotmánybíróságot – hivatkozva az Abt. 61. § (1) bekezdés b) pontjára – az alkotmányjogi panasszal támadott, Kúria Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítéletének végrehajtását szíveskedjen jelen alkotmányjogi panasz elbírálásig felfüggeszteni.

Indokolásul előadom, hogy az okirati bizonyítékokkal alátámasztott, súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében indokolt és szükségszerű a végrehajtás felfüggesztése, ugyanis a jelen ügyben érintett termőföld ingatlan egy egységet képez a mellette lévő földdel, amely haszonbérbe adás útján hasznosult, így egyrészt elestem a haszonbérleti díjtól, másrészt pedig a súlyos és helyrehozhatatlan kár abban nyilvánul meg, hogy értékesíteni kívántam ezen egybefüggő területet, amelyre már előszerződést is kötöttünk egy vevővel, annak tudatában, hogy a végrehajtás alapját képező tartozás megfizetésre került, és a végrehajtást kérő is kérte a végrehajtás megszüntetését, tehát a termőföld tehermentes és forgalomképes. Ezen előszerződés a végrehajtó jogsértő mulasztása és ebből fakadóan a föld elárverezése okán meghíúsult, és jelentős vételártól estünk el.

Számomra a polgári perben esetleg érvényesíthető kártérítés nem jelenti megfelelő megoldást és kárpótlást, ugyanis nem állt szándékomban az ingatlan tulajdonjogától megválni, hisz éppen ezért került sor a tartozás megfizetésére még az árverés megtartását megelőzően.

4. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Az indítványozó jogi képviselővel jár el az Alkotmánybíróság előtt, amely ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát csatolja.

b) Az indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

c) Az indítványozó csatolja az érintettségét alátámasztó dokumentumokat egyszerű másolatként:

- Szegedi Törvényszék 101.K.701.768/2020/32. számú ítélete,
- Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.250/2023/3. számú ítélete,
- Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának 3/2023. számú határozata (Jpe.IV.60.028/2022/11.),
- Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal Agrárügyi és Környezetvédelmi Főosztály Földművelésügyi Osztály CS-02/H01/0149-9/2020. szám ingatlanárverési jegyzőkönyv,
- Csongrád-Csanád Megyei Kormányhivatal 595020-2/2021. ügyiratszámú határozat.

[REDACTED], 2024. január 15.

Tisztelettel:

[REDACTED]
Hegedűs & Hegedűs Ügyvédi Iroda
Dr. Hegedűs Péter ügyvéd